

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/18/2020
Identifikačné číslo spisu: 5417010132
Dátum vydania rozhodnutia: 10.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5417010132.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného Z.. H. X. N. G. J. G. N. Č. Í. X. G. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 10. septembra 2020 v Bratislave dovolanie obvineného Z.. H. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. februára 2019, sp. zn. 1To/95/2018, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku sa vyslovuje, že uznesením Krajského súdu v Žiline z 26. februára 2019, sp. zn. 1To/95/2018, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v § 319 Tr. por. a § 38 ods. 5 Trestného zákona

v n e p r o s p e c h

obvineného Z.. H. X. .

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a uznesenie Krajského súdu v Žiline z 26. februára 2019, sp. zn. 1To/95/2018 v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa Krajskému súdu v Žiline **p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 29. mája 2018, sp. zn. 2T/31/2017 podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) u obvineného Z.. H. X.,

a) zrušil výrok o vine trestného rozkazu Okresného súdu Skalica z 29. júna 2017, sp. zn. 6T/177/2016, právoplatného dňa 21. júla 2017, ako aj celý výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo 6. októbra 2016, sp. zn. 2T/56/2016, právoplatný dňa 26. novembra 2016, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, a to povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe poškodenú škodu,

b) zrušil výrok o vine rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo 6. februára 2017, sp. zn. 1T/112/2016, právoplatného dňa 6. februára 2017, ako aj celý výrok o treste odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov s jeho podmieneným odkladom s probačným dohľadom a určením skúšobnej doby v trvaní päť rokov, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, a to výroky o povinnosti nahradiť jednotlivým poškodeným škodu,

c) zrušil výrok o vine rozsudku Okresného súdu Bardejov zo 6. októbra 2016, sp. zn. 2T/56/2016, právoplatného dňa 26. novembra 2016, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bardejov z 2. januára 2017, sp. zn. 2T/56/2016, právoplatným dňa 17. januára 2017, ako aj celý výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere tri roky s jeho podmieneným odkladom s probačným dohľadom a určením skúšobnej doby v trvaní dva roky, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, a to výrok o povinnosti nahradiť jednotlivým poškodeným škodu,

d) zrušil výrok o vine trestného rozkazu Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 13. apríla 2016, sp. zn. 3T/43/2016, právoplatného dňa 5. októbra 2016, ako aj celý výrok o treste odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov s jeho podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní tridsať mesiacov, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, a to výrok o povinnosti nahradiť poškodenému škodu,

e) zrušil výrok o vine trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III z 18. februára 2016, sp. zn. 1T/12/2016, právoplatného dňa 6. mája 2016, ako aj celý výrok o treste odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov s jeho podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní osemnásť mesiacov, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, a to výrok o povinnosti nahradiť jednotlivým poškodeným škodu,

f) zrušil výrok o vine rozsudku Okresného súdu Trnava z 30. novembra 2017, sp. zn. 15T/12/2016, právoplatného dňa 30. novembra 2017, ako aj celý výrok o treste odňatia slobody vo výmere tri roky s jeho podmieneným odkladom s probačným dohľadom a určením skúšobnej doby v trvaní päť rokov, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, a to výrok o primeraných povinnostiach spočívajúcich v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe poškodeným spôsobenú škodu a v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať v skúšobnej dobe preukázateľne o zamestnanie,

a pri viazanosti skutkovými zisteniami :

- v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava III z 18. februára 2016, sp. zn. 1T/12/2016, právoplatnom dňa 6. mája 2016,
- v trestnom rozkaze Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 13. apríla 2016, sp. zn. 3T/43/2016, právoplatnom dňa 5. októbra 2016,
- v rozsudku Okresného súdu Bardejov zo 6. októbra 2016, sp. zn. 2T/56/2016, právoplatnom dňa 26. novembra 2016,
- v rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo 6. februára 2017, sp. zn. 1T/112/2016, právoplatnom dňa 6. februára 2017,
- v trestnom rozkaze Okresného súdu Skalica z 29. júna 2017, sp. zn. 6T/177/2016, právoplatnom dňa 21. júla 2017 a
- v rozsudku Okresného súdu Trnava z 30. novembra 2017, sp. zn. 15T/12/2016, právoplatnom dňa 30. novembra 2017,

bol Z. H. X. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

1/ pod zámienkou sprostredkovania práce v Rakúsku na základe telefonической a e-mailovej komunikácie presvedčil S. A., nar. XX.XX.XXXX, aby vložil dňa 11.01.2011 a dňa 18.11.2011 na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného na meno X. S. finančné prostriedky v hodnote spolu 300,- Eur, ktoré mali byť odmenou za sprostredkovanie práce a školenie syna v Rakúsku, pričom následne školenie nevybavil, ani prácu v Rakúsku nezabezpečil, čím spôsobil S. A., trvale bytom Ž. Q. F. Y. XXX/XXX škodu vo výške 300,- Eur,

2/ v presne nezistenom čase v mesiaci marec 2011 na presne nezistenom mieste pod zámienkou sprostredkovania práce v Rakúsku vylákal od poškodených T. U. a P. U. sumu 300,- Eur takým spôsobom, že po predchádzajúcej e-mailovej a telefonической komunikácii, pri ktorej poškodeným ponúkol sprostredkovanie práce v Rakúsku, pričom podmienkou zabezpečenia práce malo byť uhradenie poplatku vo výške 150,- Eur za osobu, poškodená T. U. zaslala dňa 01.04.2011 na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX finančnú hotovosť vo výške 300,- eur za obe, pričom obžalovaný od počiatku vedel, že poškodeným prácu nezabezpečí, zaslaný poplatok doposiaľ nevrátil a peniaze minul pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenej T.Q. U., trvale bytom W., I. T. O. Č. XXXX/X, škodu vo výške 300,- Eur,

3/ prostredníctvom podaného inzerátu na internetovej stránke www.inzercia.sk ako obstarávateľ zabezpečujúci stavebnú prácu v meste Viedeň v Rakúsku v období od 15.06.2011 do 17.06.2011, na základe následných telefonických inštrukcií uviedol do omylu a vylákal od A. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. Č. XXX, okres U., J. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. Č. XXX, okres U. a J. T.ka, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., I. H. E. Č. XXXX/XX, úhradu finančnej sumy od každého vo výške 100,- Eur na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Y. Y. ako úhradu za sprostredkovanie práce, kde po uhradení uvedeného poplatku záujemcami zo strany obžalovaného nedošlo ani k sprostredkovaniu práce, a teda ani k vycestovaniu a zároveň ani k vráteniu finančných prostriedkov, čím spôsobil škodu pre uvedených poškodených v celkovej výške 300,- Eur,

4/ v presne nezistenom čase dňa 25.08.2011 prostredníctvom inzerátu z e-mailovej adresy www.pracavoviedni@gmail.com zaslal poškodeným zmluvu o sprostredkovaní zamestnania v agentúre World so sídlom Gercenova 13, Bratislava, pričom sa malo jednať o prácu v cukrovare vo Viedni, pričom o potvrdení zmluvy dostali poškodení e-mail od tejto agentúry, ako aj požiadavku za doplatok zmluvy vo výške 350,- Eur, ktoré zaslali na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom táto suma mala obsahovať služby delegáta, školenie, predloženie zmluvy, zdravotný preukaz a nástup do zamestnania s dátumom 28.08.2011, pričom uvedeného dňa do práce nenastúpili, nakoľko sa práca odložila na neurčito a odvtedy s nimi obvinený, ktorý je konateľom agentúry, odmietol komunikovať, čím takto svojím konaním uviedol poškodenú J. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. X, U. a poškodeného D. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. X, U., do omylu a spôsobil im celkovú škodu vo výške 350,- Eur,

5/ v presne nezistenom období roku 2010 inzeroval cez internet ponuku práce v zahraničí v Španielsku v Seville prostredníctvom pracovnej agentúry World so sídlom Bratislava, Gercenova 13, IČO: 32727372, pričom na základe tejto ponuky ho kontaktovali M. H.P. a T. X., ktorým prisľúbil sprostredkovať prácu v zahraničí na pozícii chyžnej a na základe požiadavky obvineného vložili menované poškodené dňa 02.11.2010 na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. Y., G. Y. na meno H. X. sumu vo výške 100,- Eur a dňa 04.11.2010 na ten istý účet sumu vo výške 400,- Eur, ktorá suma mala slúžiť ako sprostredkovateľský poplatok ku ponúkanej práci, pričom k sprostredkovaniu práce v zahraničí nikdy nedošlo a ani k vráteniu zálohy, čím svojím konaním obvinený uviedol poškodené M. H. G. T. X. do omylu a vylákal od nich zálohu za služby, ktoré neposkytol, od každej po 250,- Eur a spôsobil im tak škodu spolu vo výške 500,- Eur,

6/ v presne nezistený deň v marci 2011 inzeroval cez internet ponuku práce v zahraničí v Holandsku

prostredníctvom pracovnej agentúry World so sídlom Bratislava, Gercenova 13, IČO: 32727372, pričom na základe tejto ponuky ho kontaktovali H. E. a S. F., ktorým prisľúbil, že im sprostredkuje prácu v Holandsku, na základe čoho obidvaja menovaní poškodení a na základe požiadavky obvineného vložili dňa 21.03.2011 na účet číslo XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. Y., G.. Y. s názvom X. S. každý sumu vo výške 150,- Eur, ktorá mala slúžiť ako záloha za sprostredkovanie práce, pričom k sprostredkovaniu práce v zahraničí nikdy nedošlo a ani k vráteniu zálohy, čím svojim konaním uviedol obvinený poškodených H. E.Š. a S. F. do omylu a vylákal od nich zálohu za služby, ktoré neposkytol, a spôsobil im tak škodu spolu vo výške 300,- Eur,

7/ v presne nezistenom období roku 2011 inzeroval cez internet ponuku práce v zahraničí v Linczi v Rakúsku, a to prostredníctvom pracovnej agentúry World so sídlom Bratislava, Gercenova 13, IČO: 32727372, pričom na základe tejto ponuky ho kontaktoval T. H., ktorému obvinený prisľúbil sprostredkovať prácu v zahraničí, pričom ako podmienku na sprostredkovanie práce obvinený uviedol požiadavku vložiť na ním uvedený účet zálohu za sprostredkovanie práce, na základe čoho poškodený T. H. dňa 21.04.2011 na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. Y., G.. Y. s názvom X. S. vložil sumu vo výške 150,- Eur, ktorá mala slúžiť ako manipulačný poplatok za ponúkanú prácu, pričom k sprostredkovaniu práce v zahraničí nikdy nedošlo a ani k vráteniu zálohy, čím svojim konaním uviedol obvinený Z.. H. X. poškodeného T.N. H. do omylu a vylákal od neho zálohu za služby, ktoré neposkytol, a spôsobil mu tak škodu vo výške 150,- Eur,

8/ obvinený Z.. H. X.Č. vystupujúci ako zástupca agentúry Gabriel so sídlom v Michalovciach, J. Hollého č. 1, IČO: 40037339, v mene J. R., ktorý ho však nikdy nepoveril zastupovať agentúru Gabriel v jeho mene, v presne nezistenom čase v roku 2011 ponúkal v mene agentúry Gabriel sprostredkovanie práce v zahraničí inzerátom na internetových stránkach www.slando.sk, www.pracaveu.sk a iných, pričom obvinený uzatvoril s viacerými osobami pod zámienkou sprostredkovania práce zmluvy o sprostredkovaní, ktorí následne aj vložili na bankový účet č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. Y., G.. Y. s názvom S. X. sumy - zálohy, ktoré požadoval ako sprostredkovateľ agentúry Gabriel, pričom išlo o osoby: J. J., ktorá dňa 29.06.2011 na predmetný účet vložila sumu 200,- Eur, G. Ö., ktorý dňa 22.07.2011 na predmetný účet vložil sumu 150,- Eur, W. Ö.P., dňa 22.07.2011 na predmetný účet vložil sumu 150,- Eur, P. J., ktorá dňa 22.07.2011 na predmetný účet vložila sumu 150,- Eur, Y. J., ktorý dňa 22.07.2011 na predmetný účet vložil sumu 150,- Eur, H. F., ktorý dňa 28.07.2011 na predmetný účet vložil sumu 200,- Eur, G. Q.X., ktorá dňa 19.08.2011 na predmetný účet vložila sumu 350,- Eur, H. X., ktorý dňa 27.09.2011 na predmetný účet vložil sumu 200,- Eur, P. R., ktorá na predmetný účet dňa 04.10.2011 vložila sumu 700,- Eur, pričom išlo o spoločný prevod aj za osoby M. U., M. R. a G. R. - za každú osobu po 175,- Eur, X. X., ktorá na predmetný účet vložila dňa 12.10.2011 sumu vo výške 350,- Eur, pričom išlo o spoločný prevod aj za M. E. - za každú osobu 175,- Eur, D. Č., ktorá dňa 20.10.2011 na predmetný účet vložila sumu vo výške 200,- Eur, H. R.K., ktorá dňa 16.11.2011 na predmetný účet vložila sumu vo výške 350,- Eur, avšak k sprostredkovaniu práce v zahraničí nikdy nedošlo a ani k vráteniu záloh, čím svojim konaním uviedol obvinený H. X. vyššie uvedené osoby do omylu a vylákal od nich zálohu za služby, konkrétne sprostredkovanie práce, ktoré neposkytol, a spôsobil im tak škodu spolu vo výške 3 150,- Eur,

9/ prostredníctvom internetovej stránky Wiena ponúkal prácu vo Viedni, pričom na základe tejto ponuky ho kontaktoval R. K., ktorému obvinený prisľúbil sprostredkovať prácu vo Viedni v čokoládovni, pričom na základe požiadavky obvineného poškodený R. K.F. dňa 07.09.2011 na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. Y., G.. Y. s názvom X. S. vložil sumu vo výške 350,- Eur, ktorá mala slúžiť na sprostredkovanie školenia ku ponúkanej práci, pričom k sprostredkovaniu práce v zahraničí nikdy nedošlo a ani k vráteniu zálohy, čím svojim konaním uviedol obvinený Z.. H. X.Č. poškodeného R. K. do omylu a vylákal od neho zálohu za služby, ktoré neposkytol, a spôsobil mu tak škodu vo výške 350,- Eur,

10/ obvinený H. X.Í. po viacnásobných predchádzajúcich telefonických rozhovoroch s poškodenou G. W., ktorá dňa 30.08.2010 z účtu svojej dcéry W. Ž.-W. prostredníctvom internetbankingu zaslala na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. Y., G.. Y. na meno obvineného Z.. H. X.N. sumu vo

výške 250,- Eur, ktoré obvinený požadoval za vybavenie prác v zahraničí a príjem peňazí potvrdil obvinený Z.. H. X. tým, že zaslal spätnú SMS správu z telefónneho čísla XXXX XXX XXX poškodenej pani W., obvinený uviedol pani W., že dňa 02.09.2010 v ranných hodinách pôjde poškodená pracovať do mesta Wendlo v Holandsku, avšak prácu v Holandsku obvinený Z.. X. poškodenej nevybavil, pričom ako dôvod uviedol vek poškodenej, následne na to obvinený ponúkol poškodenej ďalšiu prácu v zahraničí, a to, že môže ísť pracovať do Liverpoolu v Anglicku, ktorú však poškodená jednoznačne neprijala. Ďalej dňa 02.09.2010 v čase o 20.00 hod. volala poškodená pani W. obvinenému Z.. X., ktorý v telefonickom rozhovore uviedol, že dňa 03.09.2010 odchádza plný autobus z Košíc do Amsterdamu a že sa jedná o tú istú vyššie uvedenú prácu, avšak s podmienkou, že ak chce v tomto termíne vycestovať, musí do 21.00 hod. dňa 02.09.2010 poslať sumu vo výške 150,- Eur, pričom ako dôvod uviedol, že ide o cestovné a že tieto peniaze treba zaslať na vyššie uvedený bankový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. Y. na meno obvineného Z.. H. X., poškodená G. W. uvedenú hotovosť 150,- Eur vložila dňa 02.09.2010 na vyššie uvedený účet obvineného v pobočke Y. Y. v OC Aupark na Einsteinovej ulici v Bratislave, avšak ani táto práca nebola pre poškodenú W. zo strany obvineného vybavená, poškodená dňa 03.09.2010 telefonovala obvinenému Z.. X. a vyzvala ho, aby jej vrátil peniaze, pričom mu zaslala číslo svojho bankového účtu, ale do dnešného dňa jej obvinený vyššie uvedenú sumu nevrátil, čím poškodenej G. W. spôsobil škodu vo výške 400,- Eur,

11/ obvinený Z.. H. X. vystupujúci v mene agentúry World so sídlom Bratislava, Gercenova č. 13, IČO: 32727372 a agentúry Gabriel - J. R., Jána Hollého č. 1, Michalovce, IČO: 40037339 dňa 03.09.2011 zaslal elektronicky (e-mailom) poškodenej M. N. Zmluvu o sprostredkovaní zamestnania za úhradu v zahraničí, poškodená túto zmluvu vypísala, pričom ju vypísala aj jej dcéra M. N. J.. a dňa 05.09.2011 v Senci v Y. Y., G.. Y. na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vložila sumu vo výške 350,- Eur, avšak požadovaná práca poškodenej ani jej dcére nebola doposiaľ sprostredkovaná a finančná hotovosť nebola vrátená ani po telefonických výzvach, čím poškodenej M. N. bola spôsobená škoda vo výške 350,- Eur a následne dňa 03.10.2011 obvinený zaslal elektronicky (e-mailom) poškodenej R. S. zmluvu o sprostredkovaní zamestnania za úhradu v zahraničí, poškodená túto zmluvu vypísala a dňa 03.10.2011 v Y. Y., G.. Y. na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vložila sumu vo výške 200,- Eur, avšak požadovaná práca jej nebola sprostredkovaná a finančná hotovosť nebola vrátená ani po telefonických výzvach, čím poškodenej R. S. bola spôsobená škoda vo výške 200,- Eur a celkovo uvedeným konaním spôsobil škodu vo výške 550,- Eur,

12/ v presne nezistenom období roku 2010 obvinený inzeroval cez internet ponuku práce v zahraničí, pričom v priebehu mesiaca september 2010 uzatvorila pani J. Č.I. prostredníctvom internetu s obvineným zmluvu na prácu v mäsokombináte v Holandsku, pričom podmienkou získania tejto práce bola platba vo výške 300,- Eur, ktorá mala byť poplatkom za sprostredkovanie tejto práce, ktorú sumu dňa 08.10.2010 poškodená uhradila ako požadovaný spracovateľský poplatok na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, kedy následne po úhrade tohto poplatku jej ešte v deň 08.10.2010 prostredníctvom SMS správy z mobilného telefónneho čísla XXXX XXX XXX obvinený oznámil, že práca v Holandsku sa ruší a spracovateľský poplatok jej do dnešného dňa nevrátil, čím poškodenej J. Č.X. obvinený spôsobil škodu vo výške 300,- Eur,

13/ v presne nezistenom období roku 2010 obvinený inzeroval cez internet ponuku práce v zahraničí, pričom v priebehu mesiaca august 2010 následne uzatvoril H. H. prostredníctvom svojej dcéry G. H., rod. H., cez internet s obvineným Z.. H. X. zmluvu na práce robotníka na stavbe - armovač v Slovinsku, pričom podmienkou získania tejto práce bola platba vo výške 200,- Eur, ktorá mala byť poplatkom za sprostredkovanie tejto práce, preto dňa 19.08.2010 uhradila G. H. časť požadovaného spracovateľského poplatku vo výške 100,- Eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, kde následne po jeho úhrade jej z telefónneho čísla XXXX XXX XXX obvinený Z.. H. X.N. oznámil, že práca v Slovinsku sa ruší, avšak časť spracovateľského poplatku v sume 100,- Eur jej do dnešného dňa nevrátil, čím bola G. H. spôsobená škoda vo výške 100,- Eur,

14/ v presne nezistenom období roku 2010 obvinený inzeroval cez internet ponuku práce v zahraničí, pričom v priebehu mesiaca november 2010 uzatvoril R. X. prostredníctvom internetu s obvineným Z..

H. X. zmluvu na prácu robotníka na stavbe - armovač, tesár v Španielsku - Malaga, pričom podmienkou získania tejto práce bola platba vo výške 200,- Eur, ktorá mala byť poplatkom za sprostredkovanie tejto práce a dňa 18.01.2011 uhradil poškodený R. X. požadovaný spracovateľský poplatok vo výške 200,- Eur na účet č. XXXXXXXXXXXX vedený v W., G.. Y. s názvom syna obvineného J. X., kde následne po úhrade tohto poplatku poškodeného z telefónneho čísla XXXX XXX XXX volal obvinený a oznámil mu, že práca v Španielsku - Malaga sa ruší, avšak spracovateľský poplatok v sume 200,- Eur mu doposiaľ nevrátil, čím poškodenému R. X. spôsobil škodu vo výške 200,- Eur,

15/ dňa 05.04.2011 poškodená P. F. na pobočke banky previedla vkladom na účet vedený v Y. Y. pod číslom XXXXXXXXXXXX/XXXX zálohu v sume 200,- Eur, následne dňa 15.04.2011 doplatok v sume 180,- eur ako poplatok za účelom vybavenia práce v zahraničí - konkrétne v Španielsku na ostrove Ibiza na pozícii chyžná s nástupom do práce od mája 2011, o ktorej sa dozvedela na základe inzerátu na internete, ktorý zabezpečovala pracovná agentúra World - Z.. H. X., pričom po splatení vyššie uvedeného poplatku mala byť poškodená P. F. zaslaná pracovná zmluva e-mailom, keďže jej dlhšiu dobu nechodila, poškodená prostredníctvom internetu zistila, že menovaný obvinený H. X. rovnakým konaním uviedol do omylu viaceré osoby, následne sa opäť skontaktovala na telefónom čísle XXXX XXX XXX s osobou obvineného a uviedla mu, že už nemá záujem o prácu chyžnej v Španielsku, tiež, že peniaze, ktoré mu vyplátila na účet, žiada späť, tieto jej však do dnešného dňa nevyplátil, čím obvinený H. X. svojim konaním uviedol do omylu poškodenú P. F. a spôsobil jej škodu celkovo v sume 380,- Eur,

16/ dňa 10.08.2011 na presne nezistenom mieste pri telefonickom rozhovore obvinený prisľúbil sprostredkovanie zamestnania v Rakúsku osobám G. U.W. a A. J., ktorí za týmto účelom zaslali dňa 11.08.2011 na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX finančnú čiastku vo výške 300,- Eur, pričom obvinený Z.. H. X.X. im žiadnu prácu nesprostredkoval a peniaze si ponechal pre vlastnú potrebu, čím poškodených G. U. a J. A. uviedol do omylu a spôsobil im celkovú škodu vo výške 300,- Eur,

17/ na internetovej stránke www.inzercia.sk obvinený ponúkal sprostredkovanie práce v zahraničí, pričom na uvedený inzerát dňa 14.09.2011 reagoval poškodený H. Š., a to tak, že vyplnil elektronický formulár, ktorý odoslal na adresu uvedenú pri inzeráte, následne na svoju e-mailovú adresu H.Y. obdržal ponuku práce v zahraničí, z ktorej si spolu so svojou matkou G. Š. vybrali prácu v závode na výrobu čokolády vo Viedni a na základe telefonického dohovoru s obvineným na telefónnom čísle XXXX XXX XXX, kde sa obvinený predstavil pod vymysleným menom H. R., mu dňa 05.10.2011 uhradili na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. Y., G.. Y., na ktorý obvinený žiadal peniaze poukázať, čiastku 350,- Eur, ktorá mala slúžiť ako poplatok na absolvovanie vstupného školenia, pričom im sľúbil, že do práce nastúpia dňa 10.10.2011, hoci vedel, že im žiadnu prácu v Rakúsku nezabezpečí a peniaze z účtu patriacemu X. S. vybral a použil pre svoju potrebu, čím poškodená G. Š. spôsobil škodu vo výške 350,- Eur,

18/ na internetovej stránke www.bazos.sk obvinený ponúkal sprostredkovanie práce v zahraničí, pričom na tento inzerát dňa 14.10.2011 reagovali poškodení H. X., J. S. G. R. M. tak, že vyplnili elektronický formulár, tento odoslali na adresu uvedenú pri inzeráte a vybrali prácu v závode na výrobu čokolády vo Viedni a na základe telefonického dohovoru s obvineným H. X. na telefónnom čísle XXXX XXX XXX mu uhradili na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý žiadal peniaze poukázať spolu sumu vo výške 450,- Eur, tieto peniaze mali slúžiť ako poplatok za absolvovanie vstupného školenia, pričom obvinený Z.. H. X. sľúbil, že ich bude informovať o termíne a mieste odchodu do Rakúska, hoci vedel, že žiadnu prácu v Rakúsku im nezabezpečí a peniaze z účtu patriacemu X. S. vybral a použil pre vlastnú potrebu, čím poškodeným H. X., J. S. G. R. M. spôsobil celkom škodu vo výške 450,- Eur,

19/ v presne nezistený deň začiatkom mesiaca november roku 2011 uverejnil inzerát na internetovej stránke www.praca.sk vystupujúci ako sprostredkovateľ Agentúra Gabriel, IČO: 40037339 Michalovce spolupracujúci s agentúrou World IČO: 32727372 Bratislava, Gercenova 13, pričom v inzeráte poskytoval prácu v zahraničí, konkrétne v čokoládovni Viedeň v Rakúsku, na ktorý inzerát reagovala a

prejavila záujem H. R. z N., ktorá sa prostredníctvom e-mailu i telefonicky kontaktovala s údajným J. R. vystupujúcim pod Agentúrou Gabriel Michalovce, ktorý jej dňa 07.11.2011 zaslal formulár a zmluvu o sprostredkovaní práce spolu s písomnými podmienkami práce, v ktorej bola dohodnutá práca na trvalý pracovný pomer za mzdu 7 až 9,5 Eur/hod. s pracovnou dobou 8 hodín denne, pričom za ubytovanie a sprostredkovanie práce mala byť uhradená suma 200,- Eur s tým, že táto čiastka bude splatná po 100,- Eur z prvej a následne 100,- Eur z druhej výplaty, pričom odchod do práce mal byť dňa 11.10.2011, ktorý sa však nekonal s tým, že zástupca agentúry sa telefonicky skontaktoval s H. R. s tým, že je problém s vybavením uvedenej práce a je nevyhnutné uhradiť na číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. Y., G. Y. sumu 200,- Eur za školenie, ktoré sa bude konať vo Viedni a práca bude týmto rýchlejšie vybavená, pričom následne dňa 15.11.2011 opäť bola kontaktovaná J.Q. R., kedy mala na ten istý účet uhradiť ďalšiu sumu 200,- Eur za sprostredkovanie práce s tým, že práca bude vybavená do Vianoc 2011, poškodená H. R. peniaze v dňoch 10.11.2011 a 15.11.2011 vložila na účet vedený na meno X. S. zo Ž. Q. F., avšak už sa jej s Agentúrou Gabriel skontaktovať do dnešného dňa nepodarilo ani telefonicky, ani e-mailom, prácu sprostredkovanú dodnes nemala a taktiež jej neboli vrátené finančné prostriedky, čím týmto uvedením do omylu jej bola spôsobená škoda vo výške 400,- Eur,

20/ v presne nezistenej dobe mesiacov apríl až jún 2011 na presne nezistenom mieste ako osoba konajúca v mene fyzickej osoby oprávnenej na podnikanie Agentúra Marián Piskor - Agentúra Gabriel, IČO: 40 037 339 vylákal od H. T., nar. XX.XX.XXXX, sumu 400,- Eur ako poplatok za sprostredkovanie práce pre H. T. a M. X. v mäsokombináte vo Viedni ponúkanej internetovým inzerátom, pričom túto nikdy sprostredkovať nechcel, ani do dnešného dňa nesprostredkoval a preddavok uhradený poškodenou H. T. dňa 21.06.2011 na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX uvedený v inzeráte o ponuke práce do dnešného dňa nevrátil, čím poškodenej H. T. j spôsobil škodu vo výške 400,- Eur,

21/ koncom mesiaca jún 2011 na presne nezistenom mieste vylákal od P. Y., nar. XX.XX.XXXX, sumu 300,- Eur ako poplatok za sprostredkovanie práce pre P. Y. a X. O. v Rakúsku v baliarni čokoládovne, na ktorú mali nastúpiť dňa 11.07.2011, ponúkanej internetovým inzerátom, pričom túto nikdy sprostredkovať nechcel, dňa 10.07.2011 prácu odvolal a do dnešného dňa nesprostredkoval a preddavok uhradený e-mailom zaslanom poškodenej do dnešného dňa nevrátil, čím poškodenej P. Y. spôsobil škodu vo výške 300,- Eur,

22/ dňa 12.08.2011 v Bratislave podpísal ako osoba konajúca v mene fyzickej osoby oprávnenej na podnikanie Marián Piskor - Agentúra Gabriel, IČO: 40 037 339 zmluvu o sprostredkovaní zamestnania za úhradu pre poškodenú J. H., rod. E., nar. XX.XX.XXXX a J. E., nar. XX.XX.XXXX, a na jej základe vylákal od poškodených sumu 350,- Eur ako poplatok za sprostredkovanie práce v cukrovare vo Viedni ponúkanej internetovým inzerátom, s nástupom do práce dňa 16.08.2011, pričom túto nikdy sprostredkovať nechcel, ani do dnešného dňa nesprostredkoval a preddavok uhradený poškodenou J. H., rod. E., a J. E. dňa 12.08.2011 na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX uvedený v inzeráte o ponuke práce do dnešného dňa nevrátil, čím poškodeným J. H., rod. E., a J. E. spôsobil škodu vo výške 400,- Eur.

Za to mu súd podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 1, ods. 3, § 42 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 5 Tr. zák. uložil spoločný, úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 12. decembra 2016, sp. zn. 2T/118/2016, právoplatným 1. júna 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

S. A., nar. 05.03.1953, bytom Ž. Q. F., I. Y. Č.. XXX/XXX, škodu vo výške 300,- Eur, T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., I. T. O. Č.. XXXX/X, škodu vo výške 300,- Eur, A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, škodu vo výške 100,- Eur, J. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, škodu vo výške 100,- Eur, J.N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., E. XX, škodu vo výške 100,- Eur, J. N., nar. XX.XX.XXXX G. D. N., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom U., R. X, obom škodu vo výške 350,- Eur, M. H., bytom W. XXX, U. Q. U., škodu vo výške 250,- Eur, T. X., bytom D. XX, N. U. X. XXXX, N., škodu vo výške 250,- Eur, H. E.Š., bytom Z. Y. Č.. XXX/X, R., škodu vo výške 150,- Eur, S. F., bytom S. G. XXX/XX, R., škodu vo výške 150,- Eur, T. H., bytom U. XX, D. X., škodu vo výške 150,- Eur, J. J., bytom S. Č.. XX, T. X., škodu vo výške 200,- Eur, G. Ö., bytom X. XXX/X, X., škodu vo výške 150,- Eur, W. Ö., bytom J. XXX, K. X.árno, škodu vo výške 150,- Eur, P. J., bytom Q. N. XXX/XX, K., škodu vo výške 150,- Eur, Y. J., t.č. v ÚVV Hrnčiarovce nad Parnou, škodu vo výške 150,- Eur, D. F., bytom D.. X. XXX/X, R., škodu vo výške 200,- Eur, G. Q., bytom T. Z. XXX, K. X., škodu vo výške 350,- Eur, H. X., bytom F. XX, U., škodu vo výške 200,- Eur, P. R., bytom T.Y. XXXX/X, Š.túrovo, škodu vo výške 175,- Eur, M. U., bytom U. XX, K. S., škodu vo výške 175,- Eur, M. R., bytom U. XXX, K. Q. M., škodu vo výške 175,- Eur, G. R., bytom U. XXX, K. Q. M., škodu vo výške 175,- Eur, X. X., bytom O. XXX, K. R., škodu vo výške 175,- Eur, M. E., U. R. XX, okres X., škodu vo výške 175,- Eur, D. Č., bytom S..Q.. W. XX/XX, T. X., škodu vo výške 200,- Eur, H. R., bytom R. D. XXX/XX, Ž. Q. F., škodu vo výške 350,- Eur, R. K., bytom O. XX, okres R., škodu vo výške 350,- Eur, G. W., bytom Q. J. XXXX, X., škodu vo výške 400,- Eur, M. N., bytom X. XXX, K. Y., škodu vo výške 350,- Eur, R. S., bytom W. XXXX/XX, U. U., škodu vo výške 200,- Eur, J. Č., bytom W. XXXX/XX, U. U., škodu vo výške 300,- Eur, G. H., bytom X. XX/XX, okres N., škodu vo výške 100,- Eur, R. X., bytom O. R. F. XX, X., škodu vo výške 200,- Eur, P. F., bytom X. XX, W. W., škodu vo výške 380,- Eur, G. U. U., bytom X. XX, okres W., škodu vo výške 300,- Eur, G. Š., bytom Q. X, W., škodu vo výške 350,- Eur, H. X., bytom R. XX, W., škodu vo výške 150,- Eur, J. S., bytom R. Č.. X, W., škodu vo výške 150,- Eur, R. M., bytom U. Č.. X, W., škodu vo výške 150,- Eur, H. F., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., D. X, škodu vo výške 400,- Eur, H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O. XXX/XX, N., škodu vo výške 400,- Eur, P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, okres T. Q. W., škodu vo výške 300,- Eur, J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Q. K. XXX, a J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Q. K. XXX, škodu vo výške spolu 350,- Eur.

Proti uvedenému rozsudku podal obvinený odvolanie (proti výroku o treste), o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) na verejnom zasadnutí uznesením z 26. februára 2019, sp. zn. 1To/95/2018 takým spôsobom, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Dňa 9. marca 2020 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené vlastnoručne spísané dovolanie obvineného, podané na prvostupňovom súde dňa 5. septembra 2019 a taktiež dodatok k dovolaniu spísaný obvineným, doručený prvostupňovému súdu dňa 20. decembra 2019. Prípisom zo dňa 24. marca 2020 bola predmetná vec vrátená okresnému súdu ako predčasne predložená z dôvodu, že dovolanie obvineného vrátane jeho dodatku neboli v súlade s § 373 ods. 1 Tr. por. podané prostredníctvom obhajcu. Následne bolo dňa 19. augusta 2020 najvyššiemu súdu opätovne predložené dovolanie obvineného, ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Antona Slamku. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 5. mája 2020 z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Tr. por. a § 374 ods. 4 Tr. por.

Obvinený v podanom dovolaní namietal predovšetkým nesprávnu aplikáciu hmotnoprávneho predpisu zo strany súdov nižšieho stupňa, v dôsledku, ktorej mu bol uložený neprimeraný trest. Konkrétne poukázal na nesprávnu aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák., argumentujúc, že po odsúdení za trestný čin vydierania trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 12. decembra 2016, sp. zn. 2T/118/2016 v ďalšom páchaní trestnej činnosti nepokračoval, pričom zároveň poukázal na skutočnosť, že nikdy nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. bol spáchaný súbežne so spáchaním trestného činu podvodu. Obvinený zdôraznil, že za uvedený trestný čin bol právoplatne odsúdený 1. júna 2017, pričom po spáchaní a odsúdení za trestný čin vydierania už nespáchal ďalšiu trestnú činnosť, teda opätovne nespáchal ďalší zločin.

Z uvedeného dôvodu nebola podľa názoru obvineného v danom prípade splnená podmienka pre zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu (v podobe opakovaného spáchania zločinu), a preto mal súd pristúpiť k aplikácii § 41 ods. 2 Tr. zák. a uložiť úhrnný trest. Obvinený zároveň označil za nesprávnu aplikáciu ustanovení § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 37 písm. h) Tr. zák.

Podstatnú časť argumentácie obvineného tvorila námietka týkajúca sa nemožnosti použitia osobitného kvalifikačného znaku podľa § 138 písm. j) Tr. zák. v prípade trestného činu podvodu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu z 22. mája 2013, sp. zn. 3 Tdo 75/2012, v zmysle záverov ktorého je aplikácia predmetného ustanovenia pri trestnom čine podvodu neakceptovateľná, zdôrazniac, že rozhodnutiami súdov prvého a druhého stupňa došlo k porušeniu princípu právnej istoty a práva obvineného na spravodlivý proces, vyplývajúceho z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V závere dovolania obvinený uviedol, že v danom prípade nie je možné prihliadať na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 9. decembra 2014, sp. zn. Tpj 69/2014, na zjednotenie výkladu a aplikácie osobitného kvalifikačného pojmu spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Tr. zák. „na viacerých osobách“ pri trestných činoch proti majetku, a to z dôvodu, že toto bolo vydané a publikované až po spáchaní posledného čiastkového útoku, ktorý bol zrealizovaný v mesiaci november 2011.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obvinený navrhol, aby najvyšší súd postupom podľa § 386 Tr. por. uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Po postupe v zmysle ustanovenia § 376 Tr. por. sa k dovolaniu spísanému vlastnoručne obvineným písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín (ďalej len „prokurátor“) podaním, doručeným súdu prvého stupňa 25. októbra 2019 (č. l. 537-538 spisu) a k dovolaniu obvineného podanému prostredníctvom obhajcu podaním, doručeným súdu prvého stupňa 15. júna 2020 (č. l. 593 spisu). Prokurátor vo svojom vyjadrení zo dňa 25. októbra 2019 (na obsahu, ktorého zotrval a poukázal naň aj vo vyjadrení zo dňa 15. júna 2020) uviedol, že rozsudok okresného súdu, ako aj uznesenie krajského súdu považuje za zákonné, a to vrátane výroku o treste uloženom prvostupňovým súdom.

V súvislosti s uložením spoločného trestu prokurátor uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odsúdený spáchal pokračovací zločin podvodu, pričom uvedený trestný čin bol dokonaný dokončením posledného čiastkového útoku v novembri 2011. Súd obvinenému uložil za tento trestný čin spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. za súčasného zrušenia skorších výrokov o vine a treste obsiahnutých v rozhodnutiach špecifikovaných v predmetnom rozsudku.

Vo vzťahu k súhrnnému trestu prokurátor poukázal na skutočnosť, že obvinený bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 12. decembra 2016, sp. zn. 2T/118/2016, právoplatným dňa 1. júna 2017 uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Skutok, za ktorý bol uznaný vinným zo zločinu vydierania obvinený spáchal úmyselným konaním v období od 28. augusta 2010 až do začiatku novembra 2010. Z uvedeného vyplýva, že zločin vydierania bol dokonaný pred dokonaním zločinu podvodu, t. j. zločin vydierania obvinený spáchal pred zločinom podvodu, za ktorý bol uznaný vinným rozsudkom napadnutým dovolaním.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného konštatoval, že prvostupňový súd správne aplikoval tak ustanovenie § 41 ods. 3 Tr. zák., ako aj ustanovenia § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 a § 38 ods. 5 Tr. zák. Z uvedeného dôvodu v danej veci nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) ani i) Tr. por.

Zároveň k odkazu obvineného na rozhodnutie najvyššieho súdu z 22. mája 2013, sp. zn. 3 Tdo 75/2012 uviedol, že toto nemožno aplikovať na prejednávaný prípad, a to s ohľadom na zjednocujúce stanovisko

trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 9. decembra 2014, sp. zn. Tpj 69/2014.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby najvyšší súd uznesením podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Vyjadrenie prokurátora bolo súdom prvého stupňa doručené stranám trestného konania.

Obvinený sa k tomuto vyjadreniu vyjadril vlastnoručne spísaným podaním, doručeným prvostupňovému súdu dňa 9. januára 2020, v ktorom opätovne namietal aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák. Zároveň poukázal na skutočnosť, že zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 9. decembra 2014, sp. zn. Tpj 69/2014 bolo publikované až po spáchaní posledného čiastkového útoku a z uvedeného dôvodu mal súd v prejednávanej veci rozhodnúť v súlade so zaužívanou rozhodovacou praxou v rozhodujúcom období, t. j. v období spáchania jednotlivých skutkov, zdôrazniac potrebu dodržiavania princípu právnej istoty

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Najvyšší súd zároveň dospel k záveru o opodstatnenosti obvineným uplatnenej dovolacej námietky, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Úvodom rozhodnutia o dovolaní je nutné opätovne vo všeobecnosti zdôrazniť, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, keď nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Tie sú ako dovolacie dôvody výslovne uvedené v § 371 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi ustanovenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia a dovolanie nebolo chápané, len ako „ďalšie“ odvolanie.

Pokiaľ ide o otázku viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu je dôležité poznamenať - tak, ako to napokon najvyšší súd už stabilne zdôrazňuje v rámci svojej rozhodovacej činnosti, - že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por. (viď k tomu bližšie R 120/2012).

A napokon ešte pred samotným vysporiadaním sa s konkrétnymi uplatnenými námietkami obvineného sa žiada úvodom vo všeobecnosti tiež uviesť, že dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, resp. skutkovými závermi, ktoré vo veci urobili súd prvého a druhého stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (s poukazom na § 567j ods. 7 Tr. por.). Dovolací súd skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani doplniť (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podaného podľa § 371 ods. 3 Tr. por., ktorý dôvod bol do Trestného poriadku doplnený novelou č. 262/2011 Z. z. s účinnosťou od 1. septembra 2011).

Vo vzťahu k obvineným uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., v zmysle, ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej

sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, najvyšší súd uvádza, že obvinený ho síce vo svojom dovolaní uviedol, avšak nespadá pod neho žiadna s ním uplatnených dovolacích námietok. Z uvedeného dôvodu možno konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. v predmetnej veci nebol naplnený.

Pokiaľ ide o samotné námietky obvineného špecifikované v podanom dovolaní, týkajúce sa nesprávnej aplikácie v dovolaní bližšie konkretizovaných hmotnoprávných ustanovení, hoci tieto obvinený nepodradil pod žiaden konkrétny dovolací dôvod, najvyšší súd uvádza, že na základe ich vecného posúdenia sú tieto potenciálne subsumovateľné pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

V nadväznosti na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že dovolanie z citovaného dôvodu možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Čo sa týka predmetného dovolacieho dôvodu, tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Dovolací súd je tak viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštanície. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Ten je totiž daný len v tých prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. teda vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávného ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod., i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák.

Ako bolo vyššie uvedené, dovolací súd podradil pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. aj námietky obvineného smerujúce k spochybneniu správnosti aplikácie vybraných ustanovení o ukladaní úhrnného, súhrnného a spoločného trestu, ako aj k spochybneniu naplnenia znaku spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Tr. zák., teda spáchania činu na viacerých osobách. Na tomto mieste sa však žiada zdôrazniť, že subsumovanie námietok automaticky nezakladá naplnenie dovolacieho dôvodu.

Pokiaľ ide o argumentáciu obvineného, v rámci, ktorej namieta nesprávnu aplikáciu osobitného kvalifikačného znaku podľa § 138 písm. j) Tr. zák. v prípade trestného činu podvodu, najvyšší súd sa v predmetnom kontexte venoval predovšetkým posúdeniu otázky, či rešpektovaním zjednocujúceho stanoviska trestnoprávného kolégia najvyššieho súdu z 9. decembra 2014, sp. zn. Tpj 69/2014, týkajúceho sa zjednotenia výkladu a aplikácie osobitného kvalifikačného pojmu spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Tr. zák. „na viacerých osobách“ pri trestných

činoh proti majetku, prijatého po dokonaní trestného činu, zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným, mohlo dôjsť k porušeniu princípu právnej istoty.

Najvyšší súd považuje za podstatné poukázať na skutočnosť, že v časovom období medzi spáchaním trestného činu a rozhodovaním o vine, resp. nevine obvineného z jeho spáchania nedošlo k zmene zákona. Súdny v súlade s požiadavkou ustanovenou v § 2 ods. 1 Tr. zák. posudzovali trestnosť činu a trest ukladali podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, avšak tento vykladali v súlade so zjednocujúcim stanoviskom trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 9. decembra 2014, sp. zn. Tpj 69/2014.

Hoci predmetné stanovisko bolo prijaté až po dokonaní trestného činu, nemení to nič na správnosti ich postupu, kedy pri výklade a aplikácii osobitného kvalifikačného pojmu spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Tr. zák. „na viacerých osobách“ pri trestnom čine podvodu postupovali v zmysle záverov daného stanoviska a tento uplatnili aj vo vzťahu k trestnému činu podvodu, spadajúcemu do kategórie trestných činov proti majetku.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že obvinený sa nemôže domáhať aplikácie záverov rozhodovacej praxe zaužívanej v čase spáchania trestného činu ako niečoho nemenného a vžitého, zvlášť v prípade, ak rozhodovacia prax v čase rozhodovania o vine, resp. nevine obvineného zo spáchania predmetného trestného činu predchádzajúce rozhodnutia preklenula, čo napokon vyústilo do prijatia zjednocujúceho stanoviska najvyššieho súdu.

V predmetnom kontexte najvyšší súd zároveň uvádza, že samotná existencia rozdielných rozhodnutí v skutkovo a právne totožných veciach nutne nezakladá porušenie princípu právnej istoty. Z hľadiska princípu právnej istoty je však dôležité, aby najvyššia súdna inštitúcia pôsobila, ako regulátor konfliktov judikatúry, a aby uplatňovala mechanizmus, ktorý zjednotí rozdielne právne názory sudcov (senátov) v skutkovo rovnakých alebo obdobných veciach, k čomu došlo v otázke aplikácie osobitného kvalifikačného znaku podľa § 138 písm. j) Tr. zák. v prípade trestných činov proti majetku práve prijatím spomínaného stanoviska trestnoprávneho kolégia.

Pokiaľ ide o otázku rozhodovania o treste, najvyšší súd konštatuje, že na základe zrealizovaného dokazovania bolo v prejednávanej veci preukázané, že obvinený spáchal pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., pričom uvedený pokračovací trestný čin bol dokonaný dokončením posledného čiastkového útoku v novembri 2011. Vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd v danom prípade rozhodoval o odsúdení obvineného za ďalšie parciálne útoky tvoriace súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iné čiastkové útoky bol už súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, okresný súd v súlade so zákonom uložil obvinenému za tento trestný čin spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., za súčasného zrušenia skorších výrokov o vine a treste obsiahnutých v rozhodnutiach špecifikovaných v predmetnom rozsudku.

V súvislosti s uložením súhrnného trestu považuje najvyšší súd za podstatné poukázať na časový sled, resp. časovú os páchania trestnej činnosti obvineným. Skutok, za ktorý bol obvinený uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 12. decembra 2016, sp. zn. 2T/118/2016, právoplatným dňa 1. júna 2017, spáchal v období od 28. augusta 2010 až do začiatku novembra 2010. Následne koncom roka 2010 a v priebehu roka 2011 obvinený spáchal viacero parciálnych útokov, za ktoré bol uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák.

Vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd v danom prípade ukladal obvinenému trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestný čin vydierania), okresný súd správne pristúpil k uloženiu súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pri ktorého ukladaní sa spravoval zásadami platnými pre ukládanie úhrnného trestu a zároveň

zrušil výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, resp. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 12. decembra 2016, sp. zn. 2T/118/2016. Najvyšší súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti, že v danom prípade bolo vzhľadom na typovú závažnosť spáchaných trestných činov (pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.) potrebné aplikovať ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., a nie § 41 ods. 1 Tr. zák. tak, ako to urobil okresný súd a v súlade s týmto mala byť horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody z nich najprísnejšieho (v danom prípade trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., pri ktorom je trestná sadzba vo výmere tri až desať rokov) zvýšená o jednu tretinu, pričom upravená trestná sadzba mala byť stanovená v rozpätí troch rokov až trinásť rokov a štyroch mesiacov.

Najvyšší súd zároveň vyhodnotil ako opodstatnenú námietku obvineného týkajúcu sa nesprávnej aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Zo znenia predmetného ustanovenia vyplýva, že zvýšenie zákonom ustanovenej dolnej hranice trestnej sadzby o polovicu prichádza do úvahy v prípade, ak páchatel opätovne spáchal zločin, pričom pod pojmom "opätovne" treba vo vzťahu k tomuto ustanoveniu rozumieť spáchanie zločinu po tom, čo bol páchatel právoplatne odsúdený za iný zločin. Na tento znak sa neprihliadne v prípade, ak predchádzajúce odsúdenie za zločin je zahladené. V opačnom prípade však nie je rozhodujúci časový úsek medzi predchádzajúcim odsúdením a spáchaním nového zločinu.

Inými slovami povedané, ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. možno aplikovať v prípade recidívy páchatela, kedy sa tento opätovne dopustí spáchania zločinu po tom, ako bol za jeho predchádzajúce konanie, naplňajúce znaky zločinu, právoplatne odsúdený, čo však nie je prejednávaný prípad, kedy boli trestné činy vydierania a podvodu spáchané vo viacčinnom súbehu (skutok naplňajúci znaky trestného činu vydierania spáchaný v období od 28. augusta 2010 do začiatku novembra 2010 a jednotlivé útoky naplňajúce znaky pokračovacieho trestného činu podvodu spáchané koncom roka 2010 a v priebehu roka 2011). Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. a zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby na šesť rokov a šesť mesiacov.

Na základe uvedených skutočností najvyšší súd konštatuje, že nesprávnou aplikáciou vyššie špecifikovaných hmotnoprávných ustanovení (§ 38 ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák.) vo vzájomnej súvislosti došlo v prejednáwanej veci k neodôvodnenému zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody, čo možno v celkovom kontexte, resp. vzájomných súvislostiach jednoznačne vykladať v neprospech obvineného, kedy bezpochyby došlo k naplneniu podmienky existencie zásadného vplyvu na postavenie obvineného, nakoľko súd pri ukladaní trestu vychádzal z nesprávne určenej spodnej hranice trestnej sadzby šesť rokov a šesť mesiacov namiesto troch rokov (§ 371 ods. 5 Tr. por.).

Najvyšší súd zároveň dáva v súvislosti s námietkami obvineného, týkajúcimi sa nesprávneho použitia ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zák. do pozornosti, že v zmysle ustálených judikatúrnych záverov je zdvojenie, resp. súčasná aplikácia ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zák. (posudzovanie spáchania viacerých trestných činov ako príťažujúcej okolnosti) a asperačnej (zostrujúcej) zásady vylúčená. Spáchanie druhého trestného činu ako príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. nie je totiž možné použiť, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. (eventuálne v nadväznosti na toto ustanovenie aj v zmysle § 41 ods. 3 alebo § 42 Tr. zák.). Spáchanie druhého trestného činu v danom prípade totiž predstavuje okolnosť podmieňujúcu použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa naposledy citovaného ustanovenia. Platí, preto že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy v obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Tr. zák. (pozri stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 104/2009 k rozdielnemu výkladu § 37 písm. h) Tr. zák. v otázke pojmu ,

„viac" trestných činov).

Aplikujúc vyššie uvedené závery v prejednávanej veci je nutné konštatovať, že v prípade správneho postupu, teda v prípade nezohľadnenia spáchania viacerých trestných činov ako prit'azujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. by prevaha poľahčujúcich okolností, ktorou bola v trestnej veci obvineného skutočnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obvinený sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), mohla viesť k postupu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., teda k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Z uvedeného dôvodu bude krajský súd pri svojom rozhodovaní povinný zohľadniť aj predmetnú skutočnosť.

Na podklade týchto úvah dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a preto vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného Z.. H. X. a napadnuté uznesenie zrušil, pričom v ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu vec opätovne prejednať a rozhodnúť tak, aby uložený trest zodpovedal dotknutým ustanoveniam Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný